

Psalm 142

- 1 *Besef.*
Van David.
Wijl hij weest in de spelonk.
Pleit.
- 2 Mijn stem naar Wezer, ik schreeuw,
mijn stem naar Wezer, ik vergenadig.
- 3 Ik stort voor zijn gelaat mijn verzuchting,
mijn nauwte beduid ik voor zijn gelaat.
- 4 Bezwijkt mijn tocht in mij,
en Jij voelt mijn baan.
Op het pad dat ik ga,
verstoppem zij mij een sprenkel.
- 5 Kijk naar rechts en zie,
en niemand heemt mij.
Gesneefd voor mij de toevlucht,
niemand vraagt naar mijn ziel.
- 6 Ik schreeuw naar Jou, Wezer,
ik zeg: Jij mijn schuil,
mijn deel in het land van de levenden.
- 7 Acht mijn juilen,
ja, uiterst schraal ben ik.
Red mij van mijn vervolgers,
ja, te stoer zijn zij voor mij.
- 8 Trek mijn ziel uit de omsluiting,
dat zij jouw naam erkent.
Mij omscharen de bewarenden,
ja, Jij bejegt mij.